

medens denne kolossale Invasion af fremmed Arbejdskraft, Tjenestefolk og andre Arbejdere, gik over Grænsen; vore egne Arbejdere kunde saa enten søge her op til den gamle Del af Kongeriget og se, om de kunde faa Arbejde her, eller gaa arbejdsløse, medens de fremmede, som vandrede ind, fik Arbejde, fordi de var billigere. Socialdemokratiet og jeg personlig har fra saa godt som alle Organisationer dernede, det være sig Haandværkerorganisationer, det være sig rene Arbejderorganisationer, uden Hensyn til nationale Synspunkter, saavel fra tyske Organisationer som fra danske, faaet en Række Henstillinger om dog endelig at gøre, hvad der kunde gøres, for at dæmme op for hele denne Invasion.

Og det var det, der skete; denne Sag drog jeg ogsaa frem ved Finanslovens første Behandling, og det er ganske givet, at det ikke kunde blive ved at gaa paa denne Maade. Der var Syd for Grænsen, i Flensborg, dannet rene Fæstekontorer, der skrev til alle Arbejdsgivere, til Gaardmænd, og hvem der overhovedet brugte Arbejdskraft heroppe, undersøgte de Bygninger, der var under Opførelse, og skrev til Bygherrerne, om de ikke kunde bruge de og de Arbejdere, for saa behøvede de blot at gaa til Konsulatet i Flensborg, og saa blev disse Folk sendt herop. Denne Særret blev ophævet efter en Konference, som Justitsministeren havde med de sønderjydske Rigsdagsmænd. Der var ikke Enighed blandt de sønderjydske Rigsdagsmænd; man gjorde ogsaa der det danske Synspunkt gældende, at Grænsen burde være aaben for denne Invasion af Tjenestefolk. Men Justitsministeriet tog den Beslutning at stoppe hele Invasionen, og til Trods for den Folkemangel, som det ærede Medlem Hr. Schmidt talte om, maa jeg selvfølgelig henstille til Justitsministeren at opretholde den Regel, der nu er fastsat, og som ikke paa nogen Maade afviger fra den almindelige Regel, der gælder for den øvrige Del af Danmark, nemlig at hvis der er Folkemangel, hvis der i dette eller hint specielle Tilfælde er Brug for Arbejdskraft og denne Arbejdskraft ikke kan skaffes heroppe, saa kan fremmede Arbejdere komme herop. Andet og mere gælder ikke for Sønderjylland.

Men med Hensyn til Mangel paa Landarbejdere er Forholdet i Virkeligheden det, at medens de sønderjydske Arbejdsanvisningskontorer fra Arbejdsgivere i Landbruget har haft en Efterspørgsel, der i

forrige Uge androg 80 Mand, har vore offentlige Arbejdsanvisningskontorer i dette Øjeblik indtegnet 281 arbejdsløse Landarbejdere; og naar dette er Tilfældet, er der efter vor Mening ikke den fjerneste Grund til at give en Særret i Sønderjylland for Invasion af fremmed Arbejdskraft. Det er dog ganske vanvittigt, at vore Landarbejdere, vore Haandværkere og vore Arbejdere skal gaa arbejdsløse paa samme Tid, som der er en fuldstændig Invasion af fremmed Arbejdskraft hertil.

Jeg kan tillige netop for at bevise, at det udelukkende er et Løbspørgsmaal, det drejer sig om, nævne, hvilke Virkninger det har haft for Aabenraa Amt, at der den 1. November kom 1 500 tyske Tjenestefolk herop. Det er en Kendsgerning, at Arbejdslønnen dernede er 30 pCt. lavere end i et Amt, der ligger lige ovenfor den gamle Grænse.

Vi henstiller altsaa til den højtærede Justitsminister, at der for Sønderjylland kommer til at gælde det samme Forhold, som gælder for den øvrige Del af Danmark, at kun i det Tilfælde, at der ikke kan skaffes danske Arbejdere til den gængse Betaling, gives der Indrejsetilladelse for fremmede Arbejdere.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg skal stræbe at gøre mine Bemærkninger saa kortfattede som muligt. Det forekommer mig ikke, at det er lykkedes nogen af de ærede Talere, der har villet bestride det betydelige Fremskridt, der er sket fra Finansaaret 1921—22 til Finansaaret 1922—23, i mindste Maade at svække Rigtigheden af dette.

Naar det trods den meget betydelige Nedgang i Skatteindtægter er lykkedes paa Budgettet at skabe en Fremgang, som vil kunne regnes til ca. 120 Mill. Kr. fra det foregaaende Aar, er dette et uigendriveligt Bevis for, at vi nærmer os Balancen med stærke Skridt.

Naar man vil hævde, at de 3 Aar, som denne Regering har virket i, skulde vise ugunstigere Resultater end de 2 sidste Aar under det radikale Styre, har jeg saa mange Gange gendrevet det, saa jeg behøver ikke her i Aften at gaa udførligt ind derpaa. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen belyste det med adskillige Tal. Man kan i ganske faa Ord karakterisere Stillingen saadan: Den radikale Regerings sidste Regnskab blev aflagt i Højkonjunktorens sidste Aar. I det første Aar af denne Regerings Virketid svingede Konjunkturerne brat og pludseligt om til sin Modsætning. Det var jo i